

ระบบช่วงล่างของรถยนต์

(Suspension System)

นายพิทักษ์ เมียวพรม

นายอัฟนันท์ มะสาและ

รายงานผลการดำเนินงานรายวิชาโครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์

ปีการศึกษา 2567

วิทยาลัยการอาชีพสังขะ

วิทยาลัยการอาชีพสังขะ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ชื่อโครงงานวิชาชีพ

ระบบช่วงล่างรถยนต์

ชื่อนักศึกษา

1. นายพิทักษ์ เมียวศพร

รหัสนักศึกษา 66301010024

2. นายอัพนันท์ มะสาและ

รหัสนักศึกษา 66301010036

หลักสูตร

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส)

สาขาวิชา

เทคนิคเครื่องกล

สาขางาน

เทคนิคยานยนต์

ครุฑี่ปรึกษาโครงงาน

นายมนตรี แสงจันทร์

ครุฑี่ปรึกษาโครงงานร่วม นายสมศักดิ์ แสนแก้ว

ครุผู้สอน

กฤษณะ วงศ์ณี

ปีการศึกษา

2567

คณะกรรมการตรวจสอบวิชาชีพ	ลายมือชื่อ
1. นายมนตรี แสงจันทร์ ครุฑี่ปรึกษาโครงงาน	
2. นายสมศักดิ์ แสนแก้ว ครุฑี่ปรึกษาโครงงานร่วม	
3. นายกฤษณะ วงศ์ณี ครุผู้สอน	
4. นายกฤษณะ วงศ์ณี หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์	
5. นายเบญจภัทร วงศ์โคกสูง งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	
6. นายบริเดี่ย สมอ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	

(นางแสงดาว ศรีจันทร์เวียง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสังขะ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ระบบช่วงล่างรถยนต์
(Suspension System)

ชื่อผู้จัดทำ
นายพิทักษ์ เมียวพรอม
นายอัพนันท์ มะสาلاء

รายงานผลการดำเนินงานรายวิชาโครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา เทคนิคเครื่องกล
ปีการศึกษา 2567
วิทยาลัยการอาชีพสังขะ

ชื่อเรื่อง	ระบบช่วงล่างรถยนต์
ผู้จัดทำ	นายพิทักษ์ เมียวพรม นายอัฟนันท์ มะสาและ
สาขาวิชา	เทคนิคเครื่องกล
แผนกวิชา	ช่างยนต์
ที่ปรึกษา	นาย กฤชณะ วงศ์มณี
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

โครงการเรื่องนี้ระบบช่วงล่างของรถยนต์มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เป็นสื่อการเรียนการสอนให้ นักศึกษาพัฒนาระบบช่วงล่างรถยนต์ ให้มีความสำคัญต่อการขับขี่ เพราะระบบช่วงล่างที่ดีสามารถ ทำงานได้ปกติ จะช่วยรองรับน้ำหนักระหว่างตัวโครงรถอยู่ ตัวถัง ชุดกำลังส่ง และล้อรถยนต์ ในขณะ ขับขี่ และไม่ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนเมื่อขับรถตกหลุม หรือขับบนถนนชรุขระ ซึ่งจะส่งผลให้ควบคุม การขับขี่ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
นอกจากนี้ยังช่วยรักษาระดับความสูงของตัวรถให้อยู่ห่างจากพื้นถนนในระดับคงที่ และควบคุมการตั้ง ฉากของล้อกับพื้นถนน ทำให้หน้ายางของรถยนต์สัมผัสกับพื้นถนนได้มากที่สุด ช่วยให้ยางรถยนต์ยึด เกาะพื้นถนนได้ดีขึ้น รักษาสมดุลของรถขณะเข้าโค้ง และทำให้ขับเคลื่อนได้อย่างปกตินั่นเอง

คำนำ

โครงการนี้เกี่ยวกับระบบช่วงล่างรถยนต์ ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา เล่มนี้ได้เรียบเรียงขึ้น ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการในรายวิชาของโครงการ โดยใช้คำอธิบายที่มีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย และมีใจความที่น่าสนใจให้ผู้ที่ได้ศึกษาค้นคว้า อนาคตข้างหน้าหากต้องศึกษาเกี่ยวกับระบบช่วงล่าง ของรถยนต์

เนื้อหาในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งได้ 5 บท ประกอบด้วยบทนำซึ่งว่าด้วยที่มาและความสำคัญและวัตถุประสงค์ของโครงการ เอกสารประกอบการวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้ใช้เอกสารที่เกี่ยวกับชนิดและประเภทของระบบช่วงล่าง กฏและมาตรฐานที่ใช้ในระบบช่วงล่าง ที่ต้องใช้ประกอบโครงการและวิธีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนเริ่มจากการศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์แต่ละชนิดที่ใช้ในการติดตั้งระบบช่วงล่างที่ได้กำหนดไว้ รายละเอียดของอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการประกอบทำโครงสร้างของรถ รวมทั้งการวางแผนการปฏิบัติงานตลอดจนลงมือปฏิบัติงานสร้างโครงสร้าง รวมทั้งรวบรวมสรุปผลสัมฤทธิ์ผลทางความพึงพอใจของตัวชี้วัด เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพื่อไปหังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาครู ตลอดจนผู้ที่ได้ศึกษาสมดังเจตนาตามที่ของคณะผู้วิจัยหากมีข้อเสนอแนะประการใด คณะผู้วิจัยขออภัยดีน้อมรับไว้ด้วยความขอบคุณยิ่ง

ชื่อผู้จัดทำ
พิทักษ์ เมียวพร
อัพนันท์ มะสาและ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญรูป	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ประโยชน์คาดว่าที่จะได้รับ	1
1.4 ขอบเขตของการดำเนินงาน	1
1.5 วิธีการดำเนินงาน	2
1.6 งบประมาณ	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ลูกมากคันชัก	1
2.2 ลูกมากแร็ค	2
2.3 ลูกมากปีกนกบนลูกมากปีกนกล่าง	3
2.4 ลูกมากก้นโคลง	3
2.5 ลูกมากคันส่งกล่าง	4

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.6 โซเชียล	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน	
3.1 ขั้นตอนในการดำเนินงาน	5
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	6
3.4 สถิติในการใช้วิเคราะห์ข้อมูล	6
บทที่ 4 ผลการดำเนินงาน	
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนที่ได้จากแบบสอบถาม	7
4.2 ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	8
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา	9
4.4 ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาชุดสี่ของการเรียนการสอน	10
บทที่ 5 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	11
5.2 ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย	12
5.3 ข้อเสนอแนะ	12
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก ก. แบบเสนอขออนุมัติโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ	
ภาคผนวก ข. แสดงแบบสอบถามความพึงพอใจ	
ภาคผนวก ค. แสดงรูปภาพประกอบการติดตั้งอะไหล่	
ภาคผนวก ง. แสดงประวัติผู้จัดทำ	
ภาคผนวก ฉ อัพโหลดรูปเล่นที่เว็บไซต์วิทยาลัยการอาชีพสังข	
ภาคผนวก ก. แบบเสนอขออนุมัติโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ	

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเพศของนักศึกษา	8
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละที่เกี่ยวกับอายุของนักศึกษา	9
ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา	10
ตารางที่ 4.4 ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาชุดสื่อการเรียนการสอน	11

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 แสดงภาพการวางแผนการจัดทำโครงการ	23
รูปภาพที่ 2 แสดงภาพอุปกรณ์	24
รูปภาพที่ 3 แสดงภาพการประกอบลูกหมากปีกนกบน	25
รูปภาพที่ 4 แสดงภาพการประกอบโซ่ค้อพ	26
รูปภาพที่ 5 แสดงภาพการประกอบลูกหมากแร็ค	27

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาของโครงการ

รายงานต์ส่วนใหญ่มีการผลิตและการแข่งขันกันมากมายหลายยี่ห้อแต่ละค่ายก็มีจะมีการผลิต รุ่นใหม่หรือปรับเปลี่ยนรูปโฉมออกแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ อุปกรณ์ชั้นส่วน ระบบกลไกการทำงานที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในรายงานต์มากขึ้นจากแต่ก่อนมาการรายงานต์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์เราในการเดินทางไปสถานที่การขับรถไปทำงานขับรถไปเที่ยว หรือขับสิ่งของในปัจจุบันเทคโนโลยีใหม่ๆ และอุปกรณ์ชั้นส่วนที่นำเข้ามาใช้ในรายงานต์นั้น บางชิ้นส่วน อาจมีปัญหาในรายงานต์โชคดีและปีกนกที่มีอาการเสียงดังเวลาเดี่ยวรถ ที่มีปัญหาอาการเสียงดังเวลาเดี่ยวและวิ่งขึ้นลงลุกระนาด

ดังนั้นทางคณะผู้จัดทำจึงเห็นถึงปัญหาและความสำคัญที่จะจัดทำรายงานนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการตรวจสอบการใช้งานคุณภาพเครื่องมือวิเคราะห์เสียงโชคดีและปีกนกอย่างถูกต้องตามมาตรฐาน

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน-นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์
- 2.2 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบช่วงล่างรายงานต์
- 2.3 เพื่อสื่อถึงวิธีการทำงานของระบบช่วงล่างรายงานต์

3. ประโยชน์ที่รับจากโครงการ

- 3.1 ได้รู้ถึงความสำคัญในการดูแลรักษาของระบบช่วงล่างรายงานต์
- 3.2 ได้สร้างและพัฒนาระบบช่วงล่างรายงานต์ให้ใช้งานได้ดีขึ้น
- 3.3 สื่อถึงหลักการทำงานของระบบช่วงล่างรายงานต์

4. ขอบเขตของการดำเนินงาน

- 4.1 ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2/1 จำนวน20คน
- 4.2 นักเรียนนักศึกษาชั้น ปวส.2/1 แผนกวิชาช่างยนต์ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทำงานของระบบช่วงล่างรายงานต์

5. วิธีการดำเนินงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ตุลาคม 2567				พฤษจิกายน 2567				ธันวาคม 2567				มกราคม 2568				กุมภาพันธ์ 2568			
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1	ขออนุมัติโครงการ																				
2	ศึกษาค้นคว้าข้อมูล/ ออกแบบชิ้นงาน																				
3	จัดทำวัสดุ อุปกรณ์																				
4	ลงมือปฏิบัติงาน																				
5	ทดลองใช้/เก็บข้อมูล																				
6	นำเสนอ/รายงานผล																				

6. งบประมาณในการดำเนินงานโครงการ

รวมงบประมาณ 2,000 บาท

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

1. ลูกหมากคันชัก

เป็นลูกหมากที่ยึดติดอยู่ตรงดุมล้อในส่วนของระบบบังคับเลี้ยว มีหน้าที่ในการปรับสมดุลของทิศทางล้อเมื่อวิ่งเข้าโค้ง

รูปภาพที่ 1. ลูกหมากคันชัก(tie rod ball joint)

2. ลูกหมากแร็ค (Steering Rack Tie Rod)

เป็นลูกหมากที่ช่วยถ่ายทอดแรงจากการหมุนเลี้ยวมาเป็นเคลื่อนที่ในแนวตรง

รูปภาพที่ 2. แสดงลูกหมากแร็ค (Steering Rack Tie Rod)

3. ลูกหมากปีกนกบนและลูกหมากปีกนกล่าง (upper ball joint and lower ball joint)

มีความสำคัญในการทำให้ล้อเคลื่อนที่ไปตามทิศทางต่างๆ ได้อย่างอิสระ ทั้งทางพื้นผิวสภาพปกติหรือทางต่างระดับที่ความลาดชัน

รูปภาพที่ 3. ลูกหมากปีกนกบนและลูกหมากปีกนกล่าง (upper ball joint)

4. ลูกหมากกันโคลง (stabilizer ball joint)

เป็นลูกหมากที่ทำหน้าที่ช่วยรับแรงกระแทกเพื่อให้เกิดความนุ่มนวลของตัวรถยนต์

รูปภาพที่ 4. แสดงลูกหมากกันโคลง (stabilizer ball joint)

5. ลูกหมากคันส่งกลาง (Transmission ball joint)

เป็นลูกหมากที่มีหน้าที่ถ่ายทอดแรงจากการเลี้ยวมาเป็นแนวตรง เช่นเดียวกับลูกหมากเร็ค

รูปภาพที่ 5. แสดงลูกหมากคันส่งกลาง (transmission rod set)

6. โช๊คอัพ (Shock Absorber)

ชิ้นหน้าที่หลักๆของโช๊คอัพคือการช่วยรองรับแรงกระแทก ลดแรงสั่นสะเทือนของรถและลดการโคลงของตัวรถทำให้รถทรงตัวได้ดี

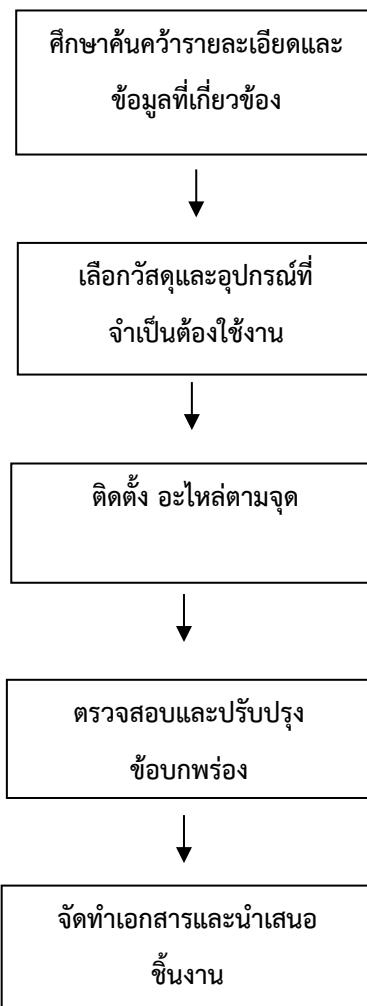

รูปภาพที่ 6. แสดงโช๊คอัพ (Shock Absorber)

บทที่ 3

วิธีดำเนินงาน

1. ขั้นตอนการดำเนินงาน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนการวิเคราะห์ทั้งต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ตามขั้นตอนการดำเนินการทดลอง จากการให้คะแนนของผู้ทดลองใช้แต่ละขั้นตอนการทดลอง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1.1 หาค่าเฉลี่ยจากการให้คะแนนของผู้ทดลองใช้เพื่อประเมินคุณภาพทั้ง 5 ด้านดังนี้
- 2.1.2 ขนาดของอะไหล่ที่จัดทำ/จัดแสดงเหมาะสมกับตัวชิ้นงาน
- 2.1.3 การเลือกใช้อะไหล่
- 2.1.4 ความซัดเจนของชิ้นงานในการมองเห็น
- 2.1.5 การวางอะไหล่และบอกรายละเอียดของระบบซับแรง
- 2.1.6 เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่นำไปใช้งาน

2.3 สติติในการใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ซึ่งในแต่ละด้านผู้ประเมินสามารถให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง คุณภาพมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง คุณภาพมาก
- ระดับ 3 หมายถึง คุณภาพปากกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง คุณภาพน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง คุณภาพน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องระบบชี้บ้าง ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา ระบบชี้บ้างล่าง สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช.ชั้นปีที่ 1 และระดับชั้น ปวส.ชั้นปีที่ 1 ระบบชี้บ้างล่าง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้วางกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนที่ได้จากการแบบสอบถาม แสดงตารางวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลพึงพอใจในการเรียนระบบชี้บ้าง ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา ระบบชี้บ้าง ล่าง สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช.ชั้นปีที่ 1 และระดับชั้น ปวส.ชั้นปีที่ 1 ระบบชี้บ้างล่าง ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีสอนแบบนิรนัยประกอบสื่อการเรียนการสอนที่ได้มาจากการแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนที่ได้จากการแบบสอบถามแสดงตารางวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเพศของนักศึกษา

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	20	100
หญิง	0	0

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นชายจำนวน 20 คน

คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละที่เกี่ยวกับอายุของนักศึกษา

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 10 – 17 ปี	0	0
อายุ 18 – 25 ปี	20	100
ไม่ตอบแบบสอบถาม	0	0
รวม	20	100

จากตารางที่ 4.2 พบร่วมกันว่า อายุนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย สามารถอันดับแรกได้ดังนี้ คือ ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับุณิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา

บุณิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา ในชั้นปีที่ 1	จำนวน	ร้อยละ
จบ ม.3 จากโรงเรียนประจำอำเภอ	20	100
จบ ม.3 จากโรงเรียนต่างอำเภอ / ต่างจังหวัด	0	0
จบ ม.3 จากโรงเรียน ตชด.	0	0
จบ ม.3 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน	0	0
รวม	20	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า บุณิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษา ต่อในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียงอันดับจากมากไปหาน้อยสามอันดับแรกได้ดังนี้ คือ ส่วนใหญ่จากโรงเรียนประจำอำเภอ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนระบบช่วงล่าง สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช.ชั้นปีที่ 1 และระดับชั้น ปวส.ชั้นปีที่ 1 ระบบช่วงล่าง ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน โดยได้มาจากการค้นคว้าพึงพอใจวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
1	ขนาดของอะไหล่ที่จัดทำ/จัดแสดงเหมาะสมกับตัวชิ้นงาน	4.75	95.00
2	การเลือกใช้อะไหล่	4.65	93.00
3	ความซัดเจนของชิ้นงานในการมองเห็น	4.75	95.00
4	การวางแผนช่วงล่างและบอกรายละเอียดของระบบชิ้นงาน	4.42	88.42
5	เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่นำไปใช้งาน	4.75	95.00
รวม		4.66	93.28

จากตารางที่ 4.4 พบรезультатการประเมินของนักเรียนนักศึกษาพบว่ามีความคิดเห็นต่อระบบช่วงล่าง สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช.ชั้นปีที่ 1 และระดับชั้น ปวส.ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ในด้านการเลือกใช้อะไหล่/อะไหล่ในการจัดทำชิ้นงานและในด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่นำไปใช้งาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.66 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 93.28 เมื่อพิจารณาอย่างด้านพบร่วมกัน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากในด้านความสวยงาม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องชุดสื่อการเรียนการสอนประกอบรายวิชาช่างยนต์ ในบทนี้ผู้จัดทำจะกล่าวถึงการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

จากการดำเนินโครงการในการจัดทำระบบช่วงล่างรถยนต์ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช. ชั้นปีที่ 1 และระดับชั้น ปวส. ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 สามารถอธิบายและสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนที่ได้จากแบบสอบถาม

5.1.1 เกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นชายจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.2 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นชายจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.3 เกี่ยวกับอายุ พบร้า อายุนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย สาม อันดับแรกได้ดังนี้ คือ ส่วนใหญ่ระหว่างอายุ 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 ตามลำดับ

5.1.4 พบร้า อายุนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียงอันดับจากมากไปหาน้อยสาม อันดับแรกได้ดังนี้ คือ ส่วนใหญ่ระหว่างอายุ 18 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 100 ตามลำดับ

5.1.5 เกี่ยวกับวุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามวุฒิ การศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย สาม อันดับแรกได้ดังนี้ คือ ส่วนใหญ่จบจากโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.6 พบร้า วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาต่อในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเรียงอันดับ จากมากไปหาน้อยสาม อันดับแรกได้ดังนี้ คือ ส่วนใหญ่จบจากโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

5.1.7 ข้อมูลความพึงพอใจในการเรียนระบบช่วงล่างรถยนต์ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช.ชั้นปีที่ 1 และระดับชั้น ปวส.ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน โดยได้มาจากการแనนความพึงพอใจวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบร่วมผลการประเมินของนักเรียนนักศึกษาพบว่ามีความคิดเห็นต่อระบบช่วงล่างรถยนต์ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปวช.ชั้นปีที่ 3 และระดับชั้น ปวส.ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างยนต์ในด้านการเลือกใช้อะไหล่และในด้านเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่นำไปใช้งาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด $\bar{X} = 4.5$ มีความหมายสมอยู่ในระดับคุณภาพมากรองลงมาคือด้านขนาดของอะไหล่ที่จัดทำ/จัดแสดงเหมาะสมสมกับตัวชิ้นงาน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.4$ มีความหมายสมอยู่ในระดับมีคุณภาพมาก ในด้านความซัดเจนของชิ้นงานในการมองเห็น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.3$ มีความหมายสมอยู่ในระดับมีคุณภาพมาก การวางอะไหล่และบอกรายละเอียดของระบบชิ้บแรง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.3$ มีความหมายสมอยู่ในระดับมีคุณภาพมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.38 มีความหมายสมอยู่ในระดับมีคุณภาพมาก

5.2 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำ

5.2.1 สถานที่ไม่อ่านวยความสะดวกในการจัดทำ

5.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการทำโครงการครั้งต่อไป

5.3.1 ควรปรับปรุงเรื่องการรับน้ำหนักของตัวรถให้ยึดเกาะกับพื้นถนนสมดุลได้ดียิ่งขึ้น

5.3.2 ควรปรับปรุงเรื่องการดูแลจัดสภาพอะไหล่ทุกๆช่วงอายุใช้งาน

บรรณานุกรม

ในปี ค.ศ. 1886 คาร์ล เบ็นทซ์ วิศวกรชาวเยอรมันได้สร้างรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์เพลิงเผาใหม่ คันแรกของโลกได้สำเร็จ (Benz Patent Motorwagen) โดยใช้โครงสร้างแบบลูกสูบเหมือนของเครื่องจักรไอน้ำ เพียงแต่ได้เพิ่มอุปกรณ์ที่จะเปลี่ยนเชื้อเพลิงในรูปของเหลวให้กลายเป็นก๊าซ และเพิ่ม瓦ล์วอิดีโอเสีย ในรูปแบบของเครื่องยนต์ 4 จังหวะ (ปัจจุบันรถยนต์ใช้ระบบเครื่องยนต์แบบสันดาปภายใน)

เครื่องยนต์ที่ใช้พลังงานเชื้อเพลิงในยุคแรก ๆ นั้น ใช้น้ำมันเบนซินเป็นเชื้อเพลิง ต่อมาใน ค.ศ. 1897 รูดีอิลฟ์ ดีเซล พยายามคิดค้นพลังงานอื่นมาใช้กับเครื่องยนต์ จนสำเร็จเป็นเครื่องยนต์ดีเซล ประเทศไทยเริ่มมีรถยนต์ใช้ในช่วงปี พ.ศ. 2446 (ค.ศ. 1903) ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยชาวดั่งชาติเป็นคนนำเข้ามาภายใต้รัชสมัย ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก หลังจากนั้นไทยได้เริ่มมีอุตสาหกรรมรถยนต์โดยใช้เชื้อบริษัทว่า ไทยรุ่ง ยูเนี่ยนคาร์ แต่ปัจจุบัน เชื้อเพลิงดังกล่าวมีราคาสูงขึ้นและปริมาณน้อยลงมากทำให้มีการคิดค้นรถยนต์รุ่นใหม่ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าซึ่งสามารถผลิตขึ้นเองได้และมีความนิยมมากขึ้น อ้างอิง

<http://www.zeno.org/nid/20007927983>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบเสนอขออนุมัติโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ

แบบเสนอโครงการ

รหัสวิชา 30101-8501 ชื่อวิชา โครงการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ประเภทวิชา อุตสาหกรรม สาขาวิชา เทคนิคเครื่องกล สาขางาน เทคนิคยานยนต์
ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 กลุ่ม 1

1. ชื่อโครงการระบบช่วงล่างรถยนต์

2. ผู้รับผิดชอบโครงการ

2.1 นายพิทักษ์ เมียวพรหม รหัสนักศึกษา 66301010024

2.2 นายอัฟนันท์ มะสาและ รหัสนักศึกษา 66301010036

3. ที่ปรึกษาโครงการ

3.1 นายมนตรี แสงจันทร์ ครูที่ปรึกษาโครงการ

3.2 นายสมศักดิ์ แสนแก้ว ครูที่ปรึกษาโครงการร่วม

4. ครุภัณฑ์

4.1 นายกฤษณะ วงศ์

5. ระยะเวลาการดำเนินงาน

สัปดาห์ที่ 1-18 (21 ตุลาคม 2567 – 16 กุมภาพันธ์ 2568)

6. หลักการและเหตุผล

เนื่องจากระบบช่วงล่างรถยนต์มีปัญหาขัดข้องเรื่องการรองรับน้ำหนักของตัวรถและการรองรับการป้องกันแรงสั่นสะเทือนของรถยนต์นักศึกษาจึงปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างหลักการทำงานการทดสอบประกอบตรวจสอบ การติดตั้ง การตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบช่วงล่าง การรักษาสมดุล ระหว่างพื้นผิวกับตัวรถ การพื้นฟูระบบช่วงล่างรถยนต์ การแก้ไขขัดข้องและบำรุงรักษาช่วงล่างรถยนต์ การประเมินราคาก่อนบริการและทำโครงการจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับระบบช่วงล่างรถยนต์ได้ทำการตรวจสอบลูกหมากคันซัก ลูกหมากกันโคลง ลูกหมากแร็ค ลูกหมากปีกนกและลูกหมากปีกนก ล่าง ลูกหมากคันส่งกล่าง โชคคันส่งเพื่อให้ระบบช่วงล่างรถยนต์สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์ให้แก่นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพสังขะ

7. วัตถุประสงค์โครงการ

- 7.1 เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน-นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์
- 7.2 เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบช่วงล่างรถยนต์
- 7.3 เพื่อสื่อถึงวิธีการทำงานของระบบช่วงล่างรถยนต์

8. ขอบเขตของโครงการ

- 8.1 ประชารถที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2/1 จำนวน20คน
- 8.2 นักเรียนนักศึกษาชั้น ปวส.2/1 แผนกวิชาช่างยนต์ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทำงานของระบบช่วงล่างรถยนต์

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 9.1 ได้รู้ถึงความสำคัญในการดูแลรักษาของระบบช่วงล่างรถยนต์
- 9.2 ได้สร้างและพัฒนาระบบช่วงล่างรถยนต์ให้ใช้งานได้ดีขึ้น
- 9.3 สื่อถึงหลักการทำงานของระบบช่วงล่างรถยนต์

10. วิธีดำเนินโครงการ

ลำดับที่	กิจกรรม	ตุลาคม 2567				พฤษจิกายน 2567				ธันวาคม 2567				มกราคม 2568				กุมภาพันธ์ 2568			
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1	ขออนุมัติโครงการ																				
2	ศึกษาค้นคว้าข้อมูล/ ออกแบบชิ้นงาน																				
3	จัดทำวัสดุ อุปกรณ์																				
4	ลงมือปฏิบัติงาน																				
5	ทดลองใช้/เก็บข้อมูล																				
6	นำเสนอ/รายงานผล																				

11. งบประมาณ

รวมงบประมาณ 2,000 บาท

12. สถานที่ดำเนินงาน

แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยการอาชีพสังข

ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ ลงชื่อ.....ผู้เสนอโครงการ
(นายพิทักษ์ เมียวพรม) (นายอัฟนันท์ มะสาและ)
นักศึกษาระดับชั้น ปวส. นักศึกษาระดับชั้น ปวส.

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายมนตรี แสงจันทร์) (นายสมศักดิ์ แสนแก้ว)
ครุที่ปรึกษาโครงการ ครุที่ปรึกษาโครงการร่วม

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายกฤชณ์ วงศณี) (นายกฤชณ์ วงศณี)
ครุผู้สอน หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์

ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ ลงชื่อ.....ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายเบญจกัทร วงศ์โคกสูง) (นายปรีดี สมอ)
หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียน การสอน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติโครงการ
(นางแสงดาว ศรีจันทร์เวียง)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสังขะ

ภาคผนวก ข
แสดงแบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงเกี่ยวกับระบบช่วงล่างรถยนต์

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน โปรดแสดงความคิดเห็นให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และให้ครบถ้วนเพื่อความสมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อาชีพ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 เกษตรกรรม พ่อบ้าน แม่บ้าน อื่นๆโปรดระบุ.....
- 1.3 ระดับชั้น ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส) อื่นๆโปรดระบุ.....

1.4 จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียน

- โรงเรียนประจำอำเภอ โรงเรียนต่างอำเภอ / ต่างจังหวัด
 โรงเรียนตำรวจเด่น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

ตอนที่ 2 กรุณาใส่เครื่องหมาย (✓) ให้ตรงกับระดับความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจของท่าน

5 หมายถึง มีระดับมากที่สุด 4 หมายถึง มีระดับมาก 3 หมายถึง มีระดับปานกลาง 2 หมายถึง มีระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ขนาดขอ.จะให้ผลที่จัดทำ/จัดแสดงเหมาะสมกับตัวชี้งาน					
2. การเลือกใช้อะไหล่					
3. ความชัดเจนของชื่นงานในการมองเห็น					
4. การวางแผนและบอกรายละเอียดของระบบชั้บแรก					
5. เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้ที่นำไปใช้งาน					

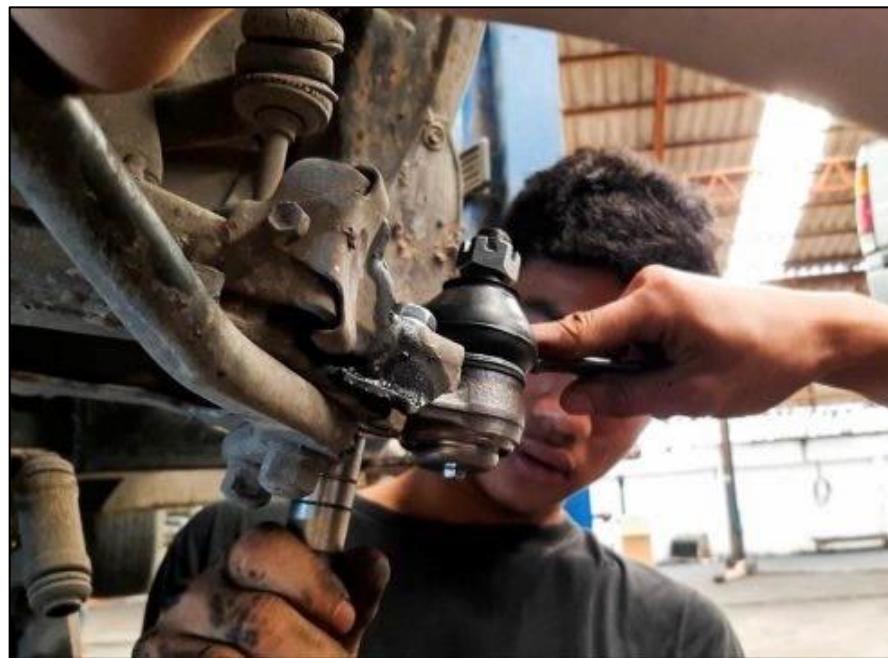
ภาคผนวก ค
แสดงรูปภาพประกอบการการติดตั้งอะไหล่

รูปภาพที่1. แสดงภาพการวางแผนการจัดทำโครงการ

รูปภาพที่2. แสดงสภาพอุปกรณ์

รูปภาพที่3. แสดงภาพการประกอบลูกหมากปีกนกบน

รูปภาพที่4. แสดงภาพการประกอบใช้ค้อพ

รูปภาพที่ 5. แสดงภาพการประกอบลูกหมากเรือ

ภาคผนวก ง
แสดงประวัติผู้จัดทำ

ประวัติผู้จัดทำ คนที่ 1

1.ชื่อ-นามสกุล นายพิทักษ์ เมียวพรอม

Name-Surname phithak miadphom

2.หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 1321001458732

3.ระดับการศึกษาประถมศึกษบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สาขาวิชา เทคโนโลยีเครื่องกล สาขางาน เทคโนโลยีช่างยนต์

ระยะเวลาที่ใช้ทำงาน (21 ตุลาคม 2567 – 1 มีนาคม 2568)

4.ที่อยู่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขอโทรศัพท์ และรหัสไปรษณีย์ (E-mail)

ที่อยู่ เลขที่ 4 หมู่ 10 ตำบลบ้านจารย์ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ 32150

เบอร์โทรศัพท์ 0646646828 E-mail phithaksmeiysphrm81@gmail.com

ประวัติผู้จัดทำ คนที่ 2

1.ชื่อ-นามสกุล นายอัฟนันธ์ มะสาแலะ

Name-Surname Afnan masalaeh

2.หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 19498001933791

3.ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

สาขาวิชา เทคโนโลยีเครื่องกล สาขางาน เทคโนโลยียนต์

ระยะเวลาที่ใช้ทำงาน (21 ตุลาคม 2567 – 1 มีนาคม 2568)

4.ที่อยู่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขอร์เรสพ์ และรหัสไปรษณีย์ (E-mail)

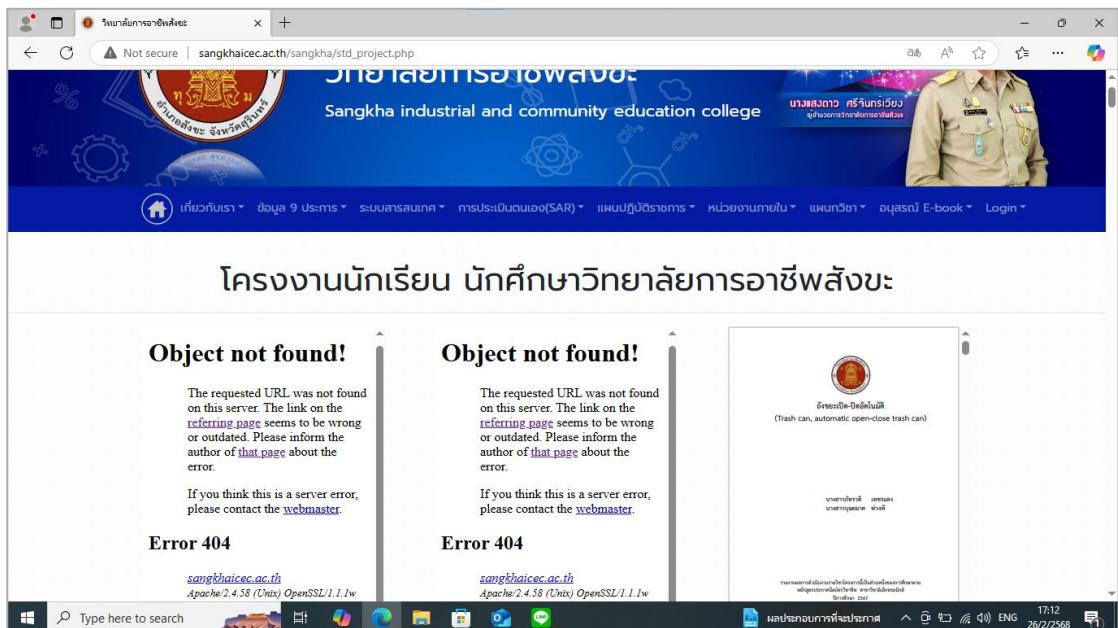
ที่อยู่ 123/1 เลขที่- หมู่- ตำบลตะลุบัน อำเภอสายบุรี จังหวัดปัตตานี 94110

เบอร์โทรศัพท์ 0801277102 E-mail afnanmasalaeh987@gmail.com

ภาคผนวก ฉ

อัพโหลดรูปเล่มที่เว็บไซต์วิทยาลัยการอาชีพสังขะ

ເວັບໄຊ໌ : <http://www.sangkhlaicec.ac.th>